

Nieuwsbrief

www.doenned.org

№ 1 (44) 2020

De Lage Landen. Van oude tradities naar een nieuw tijdperk: oorzaken en ontwikkelingen

Inhoud

Voorwoord	3
Fotoreportage.....	4
De Lage Landen. Van oude tradities naar een nieuw tijdperk: oorzaken en ontwikkelingen. Voordrachten van deelnemers aan het Studentencongres-2019. Deel 1.....	8
Vertaalwedstrijd-2019	36
Essaywedstrijd-2019	42
Moppen	45

Voorwoord

Beste lezer,

Voor u ligt een nieuw nummer van de Nieuwsbrief. In deze editie vindt u de eerste helft van de voordrachten die studenten hebben gepresenteerd in het kader van het internationale studentencongres “De Lage Landen. Van oude tradities naar een nieuw tijdperk: oorzaken en ontwikkelingen”.

In 2019 werd traditiegetrouw het evenement “Dagen van de Nederlandse taal en cultuur” onder auspiciën van het DOEN gehouden. Op de eerste dag kwamen mensen uit Georgië, Nederland, Rusland en Wit-Rusland samen binnen de muren van de Russian State University for the Humanities op de internationale wetenschappelijke conferentie “Benelux-landen in de Europese context”.

De tweede dag van het evenement werd opgeluisterd door het optreden van Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden in de Russische Federatie mevr. Renée Jones-Bos. In de speech merkte mevr. de ambassadeur op dat het van groot belang is dat de Nederlandse taal in het buitenland gestudeerd en onderwezen wordt.

In de loop van congres hebben studenten in het Nederlands gesproken over bijzonderheden van de Nederlandse filmindustrie, moderne letterkunde en toerisme in de Benelux-landen, kenmerken van de Nederlandse taal en de rol van de godsdienst in de Nederlandse samenleving in de 19e eeuw.

Helaas heeft de Nederlandse Taalunie beslist dat de Dagen van de Nederlandse taal en cultuur niet langer gefinancierd zullen worden. De conferentie in 2019 was de laatste van een dergelijk evenement. De leden van de Redactieraad zijn op zoek naar een nieuwe vorm en inhoud van de Nieuwsbrief.

Het bestuur van het DOEN wenst u een goede en voorspoedige lente toe!

Fotoreportage

Fotoreportage

Fotoreportage

Fotoreportage

De Lage Landen. Van oude tradities naar een nieuw tijdperk: oorzaken en ontwikkelingen.

Voordrachten van deelnemers aan het Studentencongres-2019. Deel 1

De Nederlandse film en de ontwikkeling daarvan

Alena Novikova, Tatevik Avanesyan, Eleonora Shaposhnikova (MGU, Moskou)

De Nederlandse film wordt niet beschouwd als een autonome kunstvorm in tegenstelling tot de Nederlandse literatuur en filmindustrie van andere landen. In zulke landen als Nederland zijn films vaak in de positie van dubbele uitsluiting, de Nederlanders kiezen voor

buitenlandse films (hoofdzakelijk Amerikaanse). Buitenlanders kijken de Nederlandse films ook zelden. Er is een zogenaamde paradox van de Nederlandse film. Aan de ene kant is er een wereldberoemde documentaire school en aan de andere kant zijn Nederlandse speelfilms vaak van medium kwaliteit.

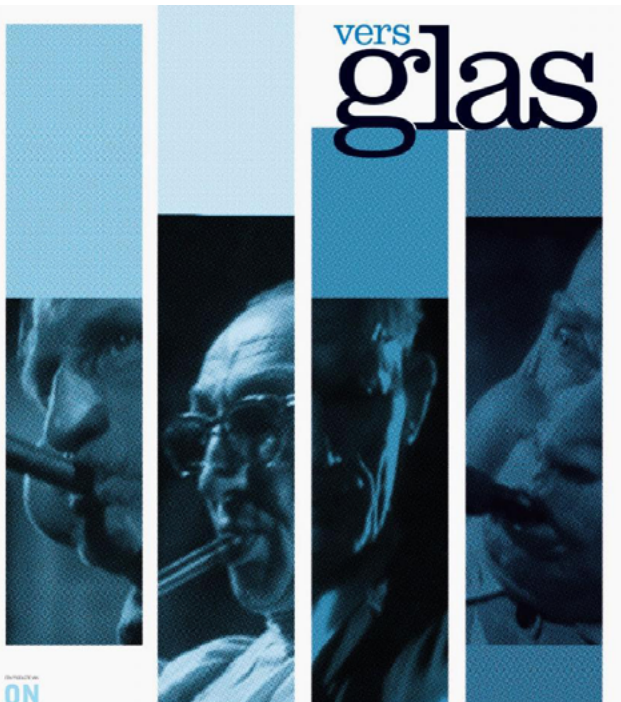
De film kwam in Nederland dankzij de gebroeders Lumière. Op dat moment verscheende eerste stomme film die werd getoond in een bioscoop op kermissen. Franz Anton Nöggerath richtte de eerste filmfabriek op en maakte een van de eerste Nederlandse films die over de dood van Koning Willem de III ging. Toen werd Filmfabriek Hollandia in Haarlem opgericht, die de film ‘Op hoop van zegen’ heeft geproduceerd. Deze film is gebaseerd op een toneelstuk van Herman Heijermans. Lange tijd werd deze film beschouwd als de beste Nederlandse film.

Na 1927 verviel de Nederlandse filmindustrie en begon de Filmliga met het promoten van buitenlandse films, waaronder Sovjet-films. De films van Eisenstein, Pudovkin en Vertov, die de Filmliga persoonlijk bezochten, waren populair. Pudovkin presenteerde bijvoorbeeld zijn stomme film “Storm over Azië” in Nederland, die veel werd geprezen want het was alsof er ‘in het echt’ was gefilmd. Zelfs nu is de interesse in Sovjet-documentaires in Nederland niet verloren. Zo werd de gerestaureerde film “The Anniversary of the Revolution”

van Vertov voor het eerst in twee duizend achttien in Nederland gedemonstreerd, en niet in Rusland. Deze films inspireerden toekomstige Nederlandse documentaire makers, zoals Joris Ivens.

Documentaires hebben de Nederlandse filmindustrie uiteindelijk internationaal bekend gemaakt. Je had daarvoor geen grote financiële investeringen nodig. Een paar Nederlandse documentaires die uitkwamen, waren nog stomme films, ondanks het feit dat er al geluidsfilms in Nederland begonnen te verschijnen. De speelfilm begon te herleven nu met de opkomst van geluid. Tijdens de Tweede Wereldoorlog toonden de Nederlandse bioscopen vooral Duitse films vanwege de bezetting.

Tot de jaren vijftig is er geen echte nationale filmcultuur in het land. De filmindustrie van Nederland gaat pas in negentien zesenvijftig van start, wanneer het Productiefonds voor Nederlandse films wordt opgericht. In de tijd na de Tweede Wereldoorlog zien we de wedergeboorte van de Nederlandse film en dan wordt de filmindustrie stabiel. Daarvoor was de concurrentie met buitenlandse films tamelijk moeilijk, Nederland kon het

niet aan.

In negentien zeventenvijftig bracht Bert Haanstra de documentaire “Glas” uit – de eerste Nederlandse film die meer dan 13 internationale prijzen ontving, waaronder een Oscar. De film gaat over glasblazen in Nederland in de jaren vijftig. De regisseur snijdt het probleem van automatisering en het culturele conflict tussen industrialisatie en traditie aan, dat voor die tijd relevant was. Hij toont de tegenstelling van het werk van de arbeiders en het automatische werk van de machines door middel van geluid. De bewegingen van de arbeiders, die op een dans lijken, worden vergezeld door jazzmelodieën, terwijl het werk van de machines wordt vergezeld door monotone mechanische geluiden.

Ook worden die twee verschillende manieren om te werken met twee verschillende kleuren aangeduid: rood voor arbeiders en blauw voor machines.

Het drama wordt geïntroduceerd als een mechanisch probleem dat alleen door een mens kan worden gecorrigeerd. In de mechanische bewegingen van de blikjes op de lopende band zit humor, waarin een tegenstelling is tussen de kritiek op automatiseringen de liefde voor traditie, die een elegante toon en een snel tempo aan de film toevoegen (beïnvloed door de Russische bewerkingsstijl). Haanstra wilde de Nederlandse samenleving van buitenaf bekijken. De dubbelzinnigheid en associativiteit van zijn werk nodigt uit om de Nederlandse samenleving te beschouwen als een gezellige wereld met goedbedoelende, maar naïeve mensen, zoals de Nederlanders in zijn tijd waren.

Behalve de documentaires werden na de Tweede Wereldoorlog ook speelfilms gemaakt. De eerste films werden door de Duitsers gemaakt. In de jaren zestig werden de Nederlanders geïnspireerd door

de Franse Nouvelle Vague en daarom probeerden ze aan de binnenlandse film een nieuw leven te geven. Maar hun grove bewerkingen geen goede fabels werden vaak niet geaccepteerd door de conservatieve critici, die in de vooroorlogse tradities van de Film League werkten. Deze films kregen geen algemene bekendheid buiten Nederland.

Sinds de jaren zeventig is de filmindustrie minder amateuristisch geworden. Er verschijnt het beroep van producer, die nieuwe films maakt en die films gaan uiteindelijk buiten het land gedraaid worden. In negentien drieënzeventig produceerde Paul Verhoeven de film *Turks Fruit*, die commercieel de meest succesvolle Nederlandse film werd en Verhoeven tot een succesvolle Hollywood-regisseur

TURKS FRUIT

maakte. Andere bekende films van Verhoeven zijn *RoboCop*, *Basic Instinct* en *Elle*, die zijn belangrijke bijdrage aan de internationale film bevestigen. Hij negeerde de nieuwe trends in de Nederlandse filmindustrie en wendde zich tot de meer commercieel succesvolle sexsterren- en actieformule.

Wat “Turks fruit” betreft, beschouwden veel buitenlandse critici deze film als een poging om de Nederlandse filmindustrie naar de internationale arena te leiden. Dit misverstand kan te wijten zijn aan de zogenaamde “onzichtbaarheid” van Nederland, waardoor de film met vertragingsprijs werd gesteld. De filmbewerking van de roman van Jan Wolkerstoont een stormachtige relatie tussen een jonge bohemienkunstenaar en zijn psychologisch onvolwassen vriendin. Met de

destructieve taboe-beelden en de onderliggende rebelsetoon liet de regisseur de sfeer van seksuele anarchie zien, die zich in de jaren zeventig in heel Europa verspreidde. Deze film stelt seksueel verlangen gelijk aan de dood en toont seksuele bevrediging door verlies en rouw. De thema's in "Turks fruit" zijn niet typisch voor een Europese film, maar ook niet typisch voor Hollywood. Pas nadat Paul Verhoeven de arena van de Amerikaanse filmindustrie betrad, begonnen critici Nederlandse films op te merken. Want zelfs Engelstalige Nederlandse films kunnen deze grens niet overschrijden. Europese landen kopen elkaars films niet en willen elkaars films niet bekijken.

In 1987 werd het International Documentary Festival in Amsterdam

gehouden. Sinds de jaren negentig zijn kinderboekversies zoals Abeltje en Kruimeltje, naast gewone romans, populair geworden. Animatie en experimentele film ontwikkelen zich ook. Het fenomeen van de Nederlandse film is dus heel moeilijk te begrijpen. Vanaf het begin stuit het op veel obstakels: financieringsproblemen, weinig interesse van het publiek, weinig ervaring en ondersteuning, moeilijke politieke relaties, morele overwegingen en culturele irrelevantie. Ondanks dat heeft de Nederlandse film toch zijn eigen geschiedenis en sommige Nederlandse films hebben internationale betekenis gekregen. Regelmatig verschijnen er getalenteerde regisseurs die klaarstaan om de Nederlandse film op het wereldtoneel te presenteren.

Geslachtsgelijkheid in Nederland. Behandeling van het probleem van eenslachtige relaties in het historische inzicht

Anna Alakhova, Vera Sobol (MGLU, Minsk)

Nederland is een van de meest liberale landen op het gebied van lgbt-rechten. Van 1911 tot 1971 was homoseksuele omgang met een persoon onder 21 jaar illegaal. In 1911 werd artikel 248 bis ingevoegd in het Wetboek van Strafrecht, dat een gevangenisstraf voorzag voor seksueel contact van hetzelfde geslacht met minderjarigen. Het artikel bleef actief tot 1971. In totaal

zijn meer dan 5 duizend mensen ervoor veroordeeld.

De belangrijkste doorbraak in het accepteren van homoseksualiteit vond plaats in de jaren 50, toen katholieke en protestantse deskundigen verklaarden dat homoseksuelen gewone mensen zijn die op zoek zijn naar liefde. Sinds 1994 is discriminatie van personen op basis van hun seksuele geaardheid verboden.

2001 was echter een bijzonder symbolisch jaar van tolerantie voor homoseksualiteit in Nederland. Het homohuwelijk werd op 1 april 2001 gelegaliseerd. Zo werd Nederland het eerste land ter wereld dat het homohuwelijk legaliseerde en koppels van hetzelfde geslacht absoluut gelijke rechten gaf met traditionele echtparen in alle aspecten van het gezinsleven. Inclusief de mogelijkheid om kinderen te adopteren. Ook dit jaar hield de burgemeester van Amsterdam's werelds eerste burgerlijke huwelijksceremonie tussen homo's en lesbiennes! Vandaag vecht Nederland voor de rechten van seksuele minderheden, zowel nationaal als internationaal.

De overgrote meerderheid (78%) steunt de legalisering van huwelijken voor homo's en lesbiennes. De meeste Nederlanders hebben problemen

met homoseksuelen die openlijk liefde tonen in het openbaar. homoseksuelen, die hand in hand wandelen, elkaar omhelzen of kussen in het openbaar, worden door velen niet begünstigd.

Studies tonen aan dat vrouwen, hoogopgeleide mensen, seculiere groepen en mensen die op sociale of liberale politieke partijen stemmen, in het algemeen positiever zijn over homoseksualiteit. Jonge mannen, immigranten, mensen met een lage opleiding en streng religieuze groepen hebben een relatief negatieve perceptie van homoseksualiteit en biseksualiteit.

LHBT-mensen met een biculturele of religieuze achtergrond verbergen vaak hun seksuele geaardheid. Daarom heeft de Nederlandse regering een nationale publicatiedag opgezet om jonge lgbt'ers te helpen. Op 1 januari 1998 trad in Nederland een wet inzake geregistreerde huwelijken in werking, die tot doel had paren van gelijk geslacht toe te staan en hun relatie juridisch te formaliseren. Vanuit juridisch oogpunt hebben partners in geregistreerde partnerschappen dezelfde rechten en verplichtingen als in huwelijken, met name op het gebied

van nalatenschap.

We wenden ons nu tot de beroemde persoonlijkheden van Nederland die homoseksueel zijn. Tijdens ons onderzoek ontdekten we dat homoseksualiteit onder bekende Nederlanders niet als iets ongewoons wordt beschouwd, in tegenstelling tot ons land.

Frick Bartels is een Nederlandse zanger, acteur en presentator.

Adrianus Marinus Kivon – bekend onder het pseudoniem Andre van Duin, is een Nederlandse komiek, acteur, zanger, songwriter, schrijver, tv-presentator, televisieregisseur, televisieproducent en scenarioschrijver.

Andre Van Duin had van 1974 tot 1995 een relatie met Wim van der Plume. Van Duin trouwde op 23 December 2006 met Martin Elferink.

Claudia de Breij is een Nederlandse TV-presentatrice, zangeres en radio-

Claudia de Breij

DJ. De Breij was van 2005 tot 2011 getrouwd met Connie Kraaijeveld. In dit huwelijk werd haar zoon geboren. Ze verhuisde in 2011 naar Utrecht met haar nieuwe partner en hun twee zonen. Op 9 juli 2016 trouwde ze met Jessica van Gil.

Nelly Frijda is een Nederlandse actrice. Ze was getrouwd met psycholoog Nico Frijda, met wie ze een dochter en twee zonen kreeg. Het huwelijk werd ontbonden op 21 augustus 1975. In de jaren zestig was ze betrokken bij de vrouwenbeweging (feminisme), en na haar scheiding woonde ze tien jaar bij Annemarie Pap.

Julia Van der Toorn is een Nederlandse zangeres. Ze stond bekend om haar deelname aan De stem van Holland en als de beste zangeres. Van der Toorn is openlijk lesbienne.

Naast vertegenwoordigers van de film- en muziekindustrie zijn lgbt'ers ook onder politici te vinden. Onder hen zijn burgemeesters, ministers en leden van de Tweede Kamer.

Katarina Isabella “Ien” Dales was een Nederlandse politica van de Partij van de Arbeid. Over Dales persoonlijke leven kwam tijdens haar

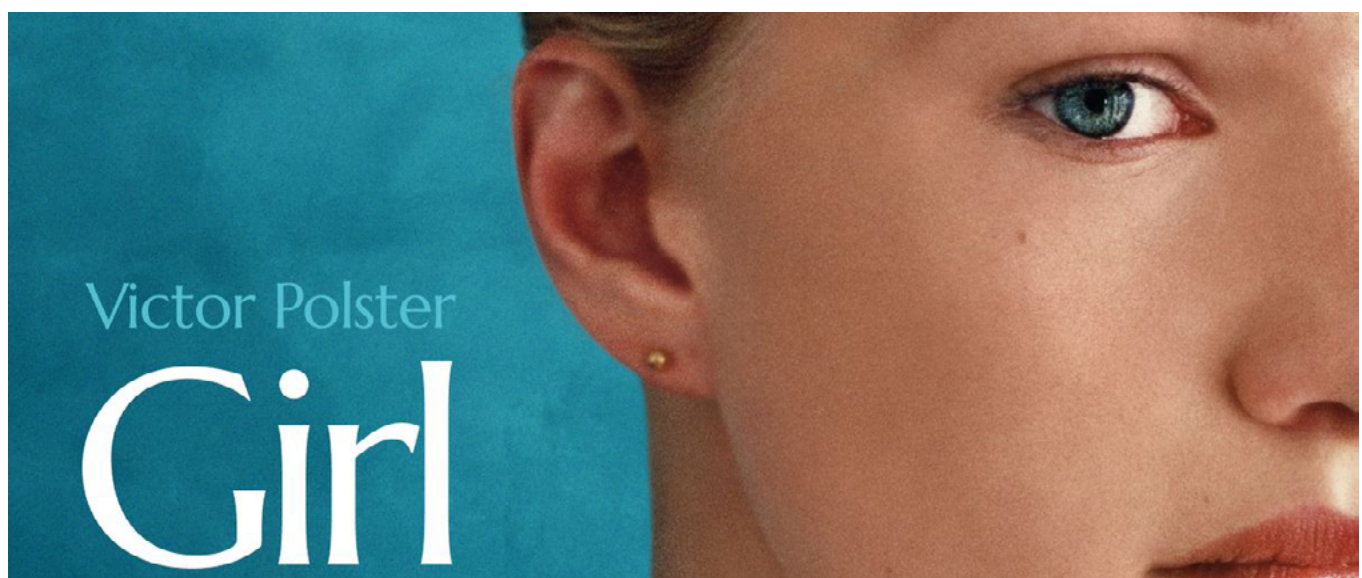
leven weinig naar buiten. Dat deed, volgens haar, ook niet ter zake. Het was een publiek geheim dat zij sinds haar Rotterdamse jaren een intieme vriendschapsrelatie onderhield met Elizabeth Schmitz, indertijd wethouder van Sociale Zaken in de Maasstad en later burgemeester van Haarlem en staatssecretaris van Justitie.

Boris Van Der Ham is een Nederlandse schrijver, humanist, voormalig politicus en acteur. Op 23 mei 2002 werd hij lid van het Huis van afgevaardigden van de D66. Sinds 24 november 2012 is hij voorzitter van Humanistisch Verbond. Hij is openlijk homo en een vader van twee kinderen.

Gerritje “Gerda” Verburg is een Nederlands politicus en diplomaat van de CDA en vakbondsleider. In 2012 trouwde ze met haar partner

Willie Westerlaken in Verdun.

Dankzij de goedkeuring van de wet in Nederland zijn veel Europese landen toleranter geworden ten opzichte van de lgbt-gemeenschap. Homoseksuelen zijn meer openhartig. Dankzij deze situatie krijg je films over de problemen van homoseksuelen. Zo onderzoekt de Belgische regisseur Lucas Dont in zijn film “The Girl” (2018) momenteel het onderwerp van transgenders. De film werd gepresenteerd op het laatste Filmfestival van Cannes in het programma “Special view” en kreeg van de Cote d’Azur de prijs voor het beste debuut, de “Golden camera”. Een andere prijs die het “meisje” tijdens het festival ontving is Queer Palm, de prijs voor de beste film met lgbt+ – thema die in Cannes werd getoond. En nu willen we u de trailer van de film laten zien.

Religie in het maatschappelijke en politieke leven van Nederland

Sergey Spirin (MGIMO, Moskou)

Wat is het eerste land waar je aan denkt als het over tolerantie, progressieve denkwijze en verdraagzaamheid gaat? Meestal denkt men aan Nederland. Sinds de tweede helft van de 20ste eeuw is het land een testgebied geworden voor de implementatie in maatschappelijk en politiek leven van de ideeën en concepties die kortgeleden volstrekt ondenkbaar waren. Homohuwelijken, euthanasie en abortussen werden niet allen gedecriminaliseerd maar werden

zelfs een norm. Maar in de jaren 50 was Nederlandse maatschappij nog een vrijwel gesloten en conservatief stelsel. En het politieke domein behoorde tot katholieke en protestantse partijen. Vandaag lijkt het alsof er niet meer plaats is voor de religie in Nederland, maar dat is niet zo. Christenen vormen nog steeds een grote deel van de bevolking en klerikale politieke partijen, die toch niets meer met christendom te maken hebben, hebben nog steeds een

grote invloed op politiek. Religieuze bewegingen die niet traditioneel zijn voor Nederland verspreiden zich ook snel in het land: verschillende sekten en islam die steeds meer invloed heeft op het maatschappelijke en politieke leven van het land.

Als we naar de geschiedenis kijken is het duidelijk dat religie een heel grote rol speelde in de strijd voor onafhankelijkheid. De verspreiding van reformatie tussen de Nederlandse bevolking en elite maakte de kloof tussen Spanje en Spaanse Nederlanden nog groter.

Uiteindelijk was het de calvinistische minderheid die een speerpunt van de opstand werd.

Verder werd religie een belangrijke factor in het vormen van een nieuwe staat. Calvinisme werd in feite een staatsreligie. Maar tegelijkertijd werd de vrijheid van godsdienst verkondigt. Die vrijheid trok veel migranten aan naar het land. Actieve, slimme mensen. De vrijheid van godsdienst en calvinistische ethiek zorgde grotendeels voor het succes van De Republiek van de Zeven Verenigde Nederlanden. Helaas was de vrijheid van godsdienst niet precies vrijheid voor iedereen. Katholieken werden bijvoorbeeld uit het bestuur van het land verwijderd. Toch was Nederland één van het meeste vrije hoekjes van Europa.

De 19de eeuw was rijk aan verschillende gebeurtenissen in het maatschappelijke en politieke leven van Nederland. Franse revolutionaire en Napoleontische oorlogen brachten naar het land de ideeën van Franse revolutionairen. Franse periode zorgde voor centralisatie van Nederland, emancipatie van de katholieken en echte vrijheid van godsdienst. Er werden Vaticaanse

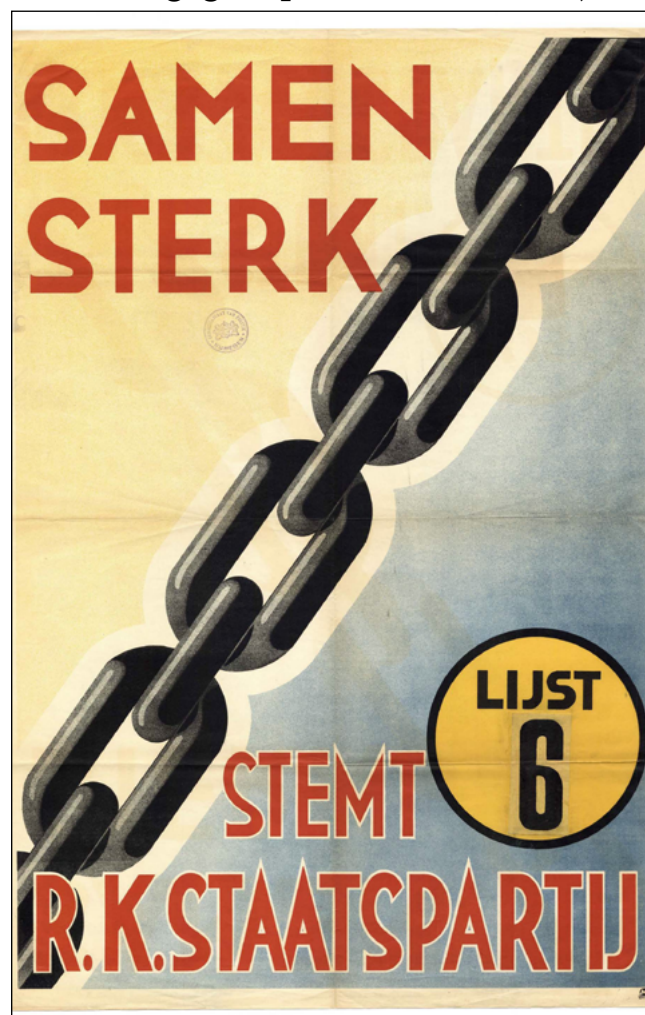

bisdommen hersteld en aan het eind van de 19de eeuw een Rooms-katholieke partij opgericht. De grootste partij van Nederland – Antirevolutionaire partij was ook een klerikale partij maar protestantse.

Schoolonderwijs was het grootste vraagstuk van de 19de eeuw. Totale secularisatie van scholen volgens de wet van 1806 mislukte. Liberalen pleiten ervoor dat alleen geseclariseerde scholen subsidies van de staat mochten krijgen. Maar klerikale partijen wilde niet hun invloed op de jeugd verliezen. Het probleem werd opgelost in 1917. Bijzonder en openbaar onderwijs werden gelijkgesteld. Nederland

heeft tot nu toe een uniek systeem van schoolonderwijs. Religieuze scholen zijn helemaal gelijk aan openbare scholen en krijgen subsidies van de staat. Bovendien het maakt niet uit of het katholieke, protestantse, islamitische, joodse of boeddhistische scholen zijn. Ze mogen allemaal op subsidies rekenen.

De eerste helft van de 20ste eeuw was de tijd van verzuiling. Dat was een stabiel systeem van samenleving. Tijdens het bestaan van verzuiling lukte het om serieuze tegenstellingen tussen verschillende bevolkingsgroepen te vermijden

omdat ze in hun eigen gesloten kring leefden. Twee van die zuilen waren ook klerikaal: protestants en katholiek. Tegelijkertijd werkten de elites van verschillende zuilen heel goed samen.

In de jaren 60 is er al sprake van ontzuiling. Het bouwen van de samenleving van massale consumptie was in strijd met traditionele christelijke waarden. De kerk wilde zich aanpassen aan nieuwe realiteit. Maar het lukte niet. Zowel katholieke als protestantse kerken besloten hun dogma's te veranderen om aan de voorwaarden van nieuwe generaties te voldoen. Maken ze minder streng en aan de nieuwe ideeën aanpassen.

Toch hebben ze een tegenovergestelde effect gekregen. Nieuwe generaties en de mensen die de kerk verlieten wilde niets meer met die traditionele religies hebben. Maar de trouwe katholieken en protestanten voelden zich verraden. Zo na de tweede Vaticaans concilie verlieten veel katholieken de kerk. Protestantse kerken zijn zo ver gegaan dat sommige kerken laten vrouwen en homoseksuelen predikanten worden. Ze registreren homohuwelijken en rechtvaardigen abortussen. Dat kan niet geaccepteerd worden door echte gelovigen.

De klerikale partijen proberen zich ook aan te passen. Katholieke en protestantse partijen vormde

een groot partij. Ontzuiling en verlies van traditionele waarden leiden tot legalisatie van drugs, homohuwelijken, abortussen. Christelijke partijen durven niet tegen zulke dingen uit te spreken. Ze omzeilen deze problemen of gewoon steunen ontraditionele waarden. Ze hebben dus niets meer met christendom te maken. Om in het coalitie te zitten zijn ze bereid om de grootste dogma's van christendom te verraden. Het probleem is dat de kiezer ziet nog steeds het woord Christen in de naam van partij. Dat is gewoon een misleiding.

Veel mensen die de kerk verlaten willen dit lege plaats met iets in te vullen. Daarom wemelt het in

Nederland van verschillende sekten. Het probleem is dat die sekten vaak onveilig zijn voor hun leden. Mensen geven hun geld aan de sekten. Vaak worden de leden ook seksueel misbruikt.

Als het over religie in moderne Europa gaat kan het gewoon niet zonder islam. Nederland is geen uitzondering. Islam is een belangrijke onderdeel van de Nederlandse samenleving geworden. Integratie gaat niet zo goed. Moslims willen niet geseclariseerde Europeanen worden. Ze behouden hun tradities, taal en accepteren de westerse waarden niet. Opvallend is dat ze vaak ook tweede burgerschap behouden van hun land van afkomst.

Oorsprong en ontwikkeling van de Nederlandse taal

Salome Tsereteli, Tsira Kezherashvili (Ilii Staatsuniversiteit, Georgië)

De taal is een wonderlijk ding. Het verandert altijd. De Nederlandse taal is geen uitzondering. Het Nederlands is nauw verwant met het vries, het Duits, het Engels en de Scandinavische talen. Deze talen vormen samen een taalfamilie want ze stammen af van dezelfde moedertaal het Germaans. Bespreken daarom ook wel van de Germaanse talen het Germaans maken we deel uit van de Indo-Europese taalfamilie.

Het oudste Nederlandse zinnetje dat we wel kennen is “Maltho, thi

afrio lito” het komt uit Lex Salica, 8e eeuw een Latijnse wet tekst van begin zesde eeuw die in de achtste eeuw werd gekopieerd met enkele oude Nederlandse vertaling en er bij het betekent “ik zeg ik laat je vrij, halfvrije”. Half vrije er is een rechts formule die werd uitgesproken bij het vrij verklaren van en laat een gedeeltelijk onvrije boer. Dit zinnetje uit de Lex Salica is minstens drie eeuwen ouder dan het veel bekendere “hebban olla vogala” dat omstreeks elf honderd werd opgeschreven

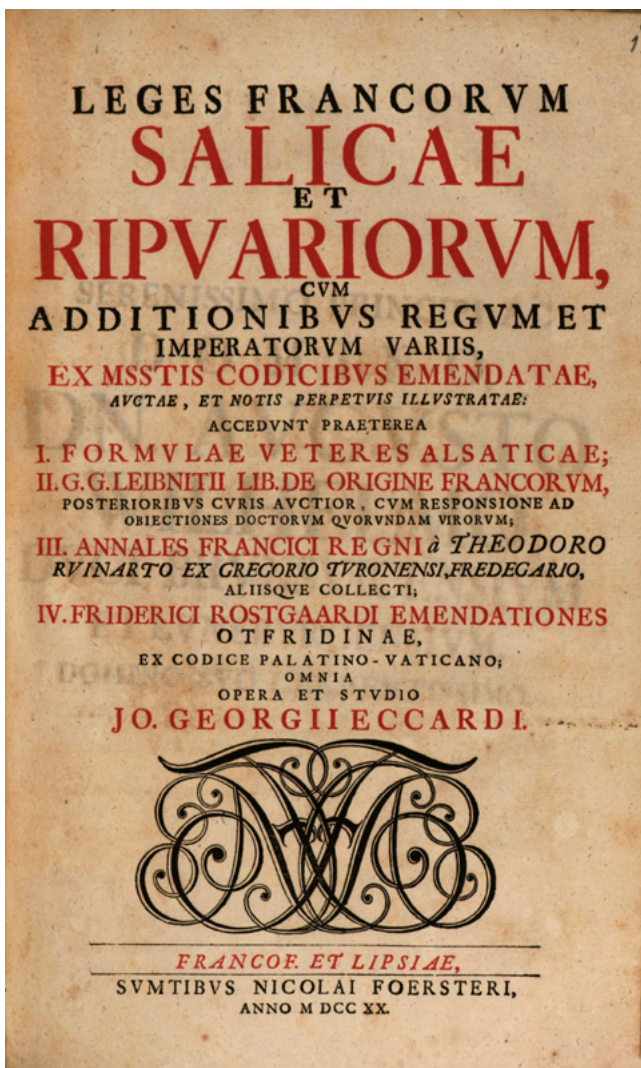
door een vlaamse monnik in een engels klooster. Teksten die voor 1150 wilde geschreven noemen we oudnederlands. “hebben olla vogalla” uit de late 11e eeuw en is eigenlijk uit nederlandse poezie.

Behalve en flink aantal glossen en losse woorden in Lateijnse oorkonden en andere teksten, daterend vanaf de achtste eeuw, zijn er ook nog een paar kortere en langere Oudnederlandse teksten. Zo beschikken we over de zogenoemde Utrechtse doopbelofte uit het eind van de achtste eeuw. Deze tekst stamt uit de periode waarin de

kerkstaking in onze streken nog in volle gang was en bestaat uit de vragen van de priester en de bijbehorende antwoorden van de dopeling of de peetoom bij de doop.

“Hebban olla vogala nestas haggunan hinase anda thu, wat unbidan we nu” dit zinnetje is wel 1000 jaar oud en het betekent “Hebben alle vogels nesten begonnen behalve ik en jij, wat wachten we nu?” Een vlaamse monnik schreef hem op als een pennenproef. De monnik woonde in een Engels klooster waar hij hele dagen Latijnse teksten overschreef. Hij schreef met een ganzenveer die hij steeds in de inkt doopte. Om de nieuwe punt even te testen schreef hij een zinnetje op de laatste bladzijde van het boek dat hij aan het schrijven was: een pennenproef.

Een van de eerste dingen die opvallen bij het lezen van een Middelnederlandse tekst, is dat de woorden zo opgeschreven lijken te zien als ze werden uitgesproken. Woordenboeken of Froene Boekjes waarin schrijvers de juiste spelling konden opzoeken, waren er nog niet. Iedere scibent moest op zijn eigen wijze zijn gesproken volkstaal zien eigen wijze zijn gesproken volkstaal zien neer te schrijven in een alfabet dat ontleend was aan een vreemde taal, het Latijn. Er was variatie : een auteur kon, zelfs op dezelfde pagina, hetzelfde woord op verschillende manieren spellen maar al vanaf de dertiende eeuw bestonden er vaste gewoonten in de spelling.

Uit de vroegste periode van het middelnederlands zijn zo'n tweeduizend teksten bewaard

gebleven, waarvaarn tweederde in het Vlaams is geschreven, vijftien procent in het Hollands en tien procent in het Brabants. De verdeling geeft ook aan dat teksten nadrukkelijk in het dialect warden geschreven. En als hier over Vlams, Hollands en Brabants wordt gesproken, is daarmee niet bedoeld dat dat eenheidsdialecten waren. Er waren verschillende Vlaamse, Hollandse en Brabantse variëteiten.

De klerken van de grafelijke kanselarij van Flories v in Den Haag schreven in het Hollands en Ruusbroec verklankte zijn mystieke bevligen in het Brabants.

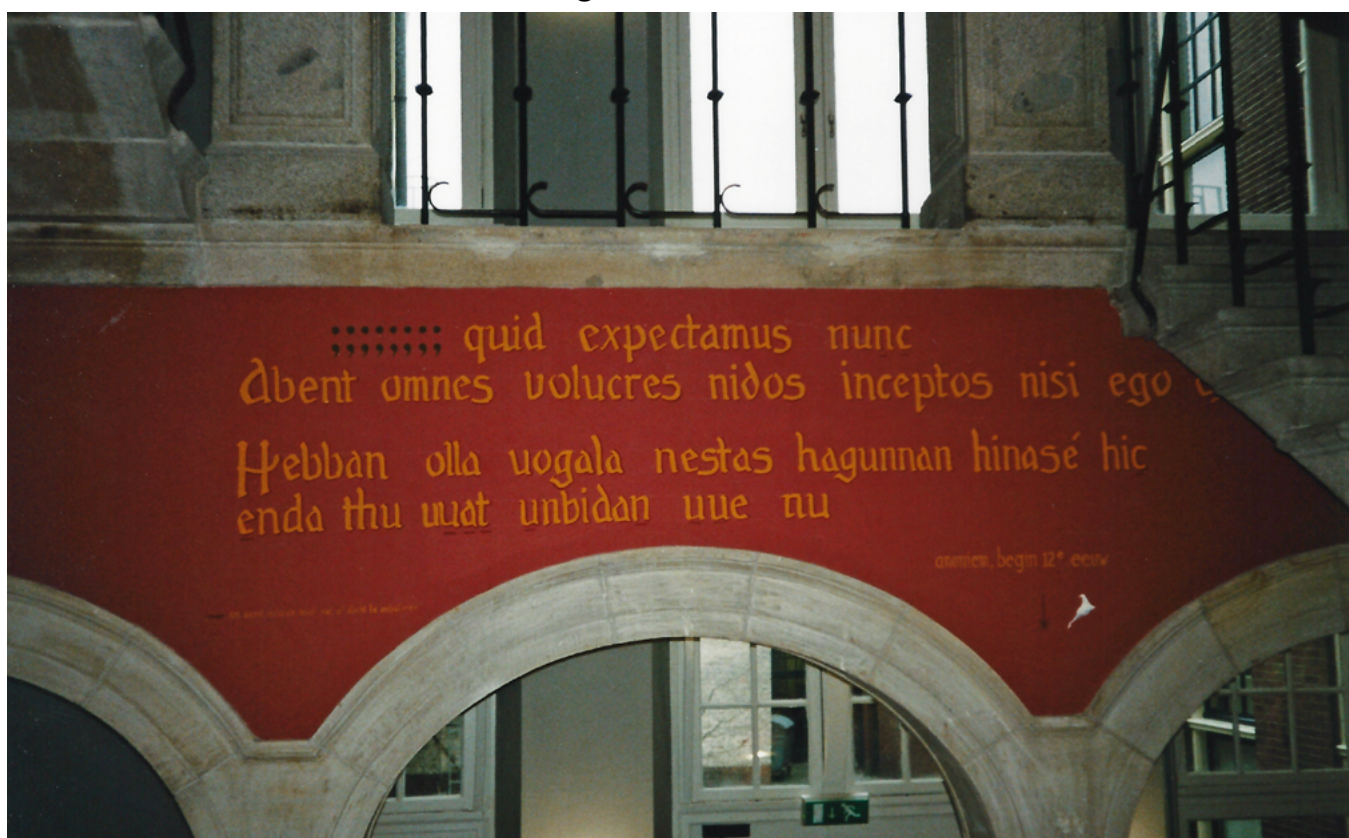
De oudste literatuur uit Brabant, onder andere fragmenten van het Nibelungenlied, is overgeleverd vanaf 1260, een eeuw later dus dan Hendrik van Veldekes servaeslegende.

Uit dezelfde tijd stamen twee Brugse minneliederen, Van de Vlaamse schrijver Jacob van Maerlant is het werk vanaf 1285 overgeleverd.

Alle eeuwen door was het Nederlands in beweging, onderhevig aan veranderingen. De taal gaat met de mensen mee. Als dat niet gebeurde, zou het Nederland een dode taal worden zoals het Latijn van middeleeuwse geleerden. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat het Nederlands nu tot stilstand is gekomen. De situatie is nu zozeer anders dan in vroegere

eeuwen.

Er zijn veel factoren die invloed hebben op de taal. In de eerste plaats is er de telefoon, het internet en de televisie. Belangrijk is ook dat wij meer met andere talen te maken hebben dan onze voorouders. Er is wel tijd geweest dat het Frans veel invloed had op het Nederlands. Ook het Latijn heeft vrij veel invloed gehad maar voornamelijk op het taalgebruik van geleerden. Tegenwoordig daarentegen komt bij iedereen gevraagd en ongevraagd, een stroom Engels binnen, via televisie, popmuziek of vakliteratuur. Daarnaast groeit het aantal internationale woorden snel: nieuwe zaken brengen vaak hun eigen naam uit het buitenland mee.

De manier om een positieve houding uit te drukken in het Nederlands op basis van de Nederlandse Media

Karina Scherpenisse (MGU, Moskou)

Nederlanders zijn positief ingesteld en zo ook is de Nederlandse taal. In dit werk observeren we verschillende linguïstische manieren om een positieve houding uit te drukken.

Volgens de dichter Seamus Heaney betekent het onder woorden brengen van gevoelens het zoeken naar beelden en symbolen die passen bij ons. Mensen hebben het unieke vermogen om complexe en genuanceerde emoties te ervaren. Mensen hebben ook de unieke uitdaging om deze door middel van

taal naar elkaar te communiceren. Tot dusverre is er veel onderzoek verricht naar hoe onze emotionele ervaring zich in taal omzet. Dit onderzoek is belangrijk voor verschillende disciplines van kunst tot psychologie, en voor interculturele communicatie.

Als een persoon emoties uitdrukt is hij zowel object als subject van cognitie. Daarom zijn emoties een specifieke vorm van reflectie en kennis.

Emoties reflecteren de motieven van een persoon en hebben inwerking zowel op de persoon die emoties

uitdrukt zelf, als op degene die ze waarneemt.

Volgens de Russische wetenschapper A. Vezbitskaya zijn er verschillende typen emoties. Emoties die gerelateerd zijn aan goede dingen en aan slechte dingen. Deze laatste leiden tot slechte (negatieve) reacties. Emoties die geassocieerd zijn met bewust worden van zichzelf of gerelateerd zijn aan de houding ten opzichte van anderen.

We observeren hier diegene die aan goede beoordelingen van dingen of mensen gerelateerd zijn.

De uitdrukking van emoties wordt geproduceerd door gebruikmaking van verschillende vormen van emotionele expressie: geemotiveerde vocabulair, expressieve syntactische constructies.

Het is belangrijk op te merken dat de actuele syntax geen emotionele component in zich draagt: zonder lexicale betekenis, slechts door syntactische structuur, is het onmogelijk om vast te stellen welke soort emotie gecommuniceerd wordt door een specifieke uitdrukking. Syntactische emotionaliteit wordt begrepen als het vermogen van een syntactische structuur etc.

WAT+

- Wat een mooie dame!
- Wat mooi, dank u wel...
- Wat heerlijk, – zei Tibbe. – Wat geweldig!
- Kijk nou toch... wat aardig...
- Wat een organisatie!

IK+VIND+LEUK

- Ik vind het erg leuk om met je te praten.
- Ik vind het erg leuk om samen met je te zijn.
- Ik vind het erg leuk om bij je te zijn, en ik dacht, als ik niets meer mankeerde, dat je dan niet meer bij me wilde zijn.
- Eigenlijk wil ik dit niet vragen, want ik vind het heel erg leuk om bij jullie thuis te zijn, maar het is een belangrijk feestje...

- Ik vind het erg leuk met jullie te mogen werken.
- Ik vind het erg leuk werk.
- Ik ben Joyce, en ik vind het erg leuk jou en Clarissa te ontmoeten.

Phrase. Ik ben vanavond in de zevende hemel.

Deze uitdrukking is ontleend aan de kabbala, een joodse mystieke leer uit de Middeleeuwen, waarin sprake is van zeven hemelen. De zeven hemelen worden voorgesteld als een soort ‘verdiepingen’ in het uitspansel; daarbij geldt: hoe hoger, hoe heerlijker. De zevende hemel is de verblijfplaats van God en de hoogste engelen. F.A. Stoett geeft deze herkomst ook, waarbij hij opmerkt dat Vondel meermalen melding maakte van negen hemelen en dat bij

anderen ook wel sprake is van een elfde en zelfs een dertiende hemel.

De Bijbel kent drie hemelen. De eerste/onderste hemel wordt gevormd door de atmosfeer, de lucht en de wolken. De tweede/middelste hemel is de sterrenhemel, het uitspansel. De derde hemel (oftewel de hemel der hemelen) is de verblijfplaats van God en de engelen; deze hemel komt voor in 2 Korintiërs 12:2.

De zevende hemel komt dus niet voor in de Bijbel. Wel wordt hij genoemd in de Talmoed en de Koran. In de Talmoed wordt verteld dat God oorspronkelijk op aarde woonde, maar na de eerste zonde van de mens naar de eerste hemel vertrok. Bij iedere volgende zonde ging hij naar een hemel die verder weg lag, tot de zevende hemel.

Het Woordenboek der Nederlandsche Taal (WNT) legt ook een verband met voorstellingen ontleend aan het ptolemeïsche wereldbeeld. Hierbij aansluitend stelde men zich in de Middeleeuwen (en nog lang daarna) het heelal voor als een aantal elkaar omgevende en zich om elkaar bewegende sferen (hemelen), elk met een eigen naam. Zo werd de op één na hoogste hemel

de kristallen hemel genoemd; de hoogste hemel was de vurige hemel. Het WNT vervolgt met: “Het getal, de opvolging en de namen dezer hemelen worden niet overal eender opgegeven; ook lopen stellig bij onze schrijvers de bijbelsch-joodsche en grieksch-middeleeuwsche voorstellingen dikwijls dooreen.”

En ik ben zo blij als een kind.

- in zijn schik zijn (=blij en opgewekt zijn)
- in de wolken zijn (=erg blij en gelukkig zijn)
- in zijn nopjes zijn (=erg blij ergens mee zijn)
- de vlag uitsteken (=ergens erg blij mee zijn.)
- iemand in het zonnetje zetten (=op positieve wijze aandacht geven)

Adjectives

Mooi, geweldig, blij

- Je ziet er erg mooi uit.
- Dit klinkt te mooi voor woorden.
- Maar ondertussen voelde hij zich mooi.
- Ik dacht aan gynaecologie maar kindergeneeskunde kan
- Hij lijkt geweldig en super lekker.
- Ik wil geen geweldig meisje ontmoeten...
- Mensheid is niet zo geweldig als je verwacht.
- Nee, Disintegration is een geweldig album.
- Ik ben blij dat we daar weg zijn.
- Ben is blij dat hij ons samenbracht.
- Ik ben heel blij voor jullie.

Nederland: het koninkrijk van tolerantie en vrijheid

Alexandra Demyanchenko, Nikita Temnikov (SPbGU, Sint-Petersburg)

Waar denken mensen in Rusland het meest over na als het om Nederland gaat? Homo's, tulpen, drugs, kaas, De Wallen. Het blijkt dat deze drie fenomenen het beeld van Nederland vormen. Men denkt dat bijna iedereen in Nederland homoseksueel is, dat je overal in Nederland wiet kunt kopen en dat prostitutie zich ontwikkelt zonder enige beperking. Is dat wel waar?

De acceptatie van homo's in Nederland is een complex verhaal. Aan de ene kant heeft Nederland zeker zijn successen. De juridische strijd voor

homo-acceptatie is heel succesvol gevoerd. Homo's mogen meedenken over beleid, meebeslissen, en sinds 2001 ook trouwen. Nederland is in relatief korte tijd van conservatief naar progressief omgebogen.

Al in de jaren dertig verschijnt het eerste homoblad van Amsterdam: het tijdschrift "Wij". In 1946 wordt de Shakespeare Club opgericht, een als literatuur gezelschap verkapte homo-organisatie. Net als in andere landen (onder meer Canada, Frankrijk, Groot-Brittannië, Duitsland, België, Australië en Nieuw-Zeeland) worden

ook in Nederland demonstraties gehouden om te strijden voor gelijke rechten voor homoseksuelen. De eerste vindt in 1977 plaats in Amsterdam, vanaf 1979 heet deze jaarlijkse demonstratie Roze Zaterdag. Vanaf 1996 wordt bovendien de Amsterdam Gay Pride jaarlijks gehouden, een nieuw tijdperk van het homovriendelijke Amsterdam.

De homohoreca – het is één van de meest zichtbare uitingen van de homoseksuele subcultuur, maar de laatste jaren wordt er vaak nogal wat meewarig overgesproken.

In 1982 waren er in Amsterdam nog maar liefst 62 homo- en lesbischebars, 8 clubs en nog een hele reeks van hotels, seksclubs, restaurants en winkels die speciaal op homo's gericht waren. In 2011 waren daar nog 38 cafés en 3 clubs. Momenteel telt de hoofdstad nog 22 bars en 2 clubs. Voor andere steden zijn er geen exacte cijfers, maar het is daar soms nog dramatischer: er wordt gezegd dat de homohoreca bijna volledig verdwijnt.

Als oorzaken voor deze sterke teruggang worden steevast de toename van gemengduitgaan en de opkomst van internetdating

genoemd.

Het gebruik van datingwebsites en apps zoals Grindr is een geheel nieuw fenomeen, waardoor homo's niet meer naar bars of clubs hoeven te gaan om een partner voor een nacht of voor het leven te vinden.

In vroeger tijden moesten homo's bij gebrek aan alternatieven naar heterouitgaansgelegenheden gaan, maar tegenwoordig, ondanks er wel alternatieven bestaan, gaan ze inderdaad steeds vaker naar gewone bars of clubs omdat jongeren minder dan vroeger de behoefte voelen om tijdens het uitgaan hun seksualiteit te laten blijken.

Er zijn steeds meer signalen dat Amsterdam geen homohoofdstad meer is. Dat heeft ermee te maken

dat andere grote Europese steden als Londen, Parijs, Barcelona, Madrid en Berlijn grote stappen zetten op het gebied van homovriendelijkheid en daarom worden ze nu aantrekkelijker voor homo's.

Maurice de Hond deed onderzoek naar de tolerantie voor HP/De Tijd (een Nederlands opinieblad). Hij ondervroeg 2000 mensen naar hun opvattingen over homoseksualiteit. Maurice bood deze mensen aan om de volgende situatie voortestellen: kroonprins Willem-Alexander zegt onder het oog van snorrende camera's dat hij de eerste homoseksuele koning van Nederland wordt. Op het schema staan de resultaten van het onderzoek.

In het onderzoek van Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) gaven 1.911 LHBTI's hun kijk op de stand van

de acceptatie in Nederland en hun ervaringen op in de praktijk.

68% van de LHBTI's bevestigt dat het daar redelijk tot zeer goed mee gaat, maar vindt dat daar niet alles mee is gezegd.

Een op de drie (33%) geeft daarin aan recent negatief te zijn bejegend om hun geaardheid.

Een op de vijf (21%) LHBTI's zegt te zijn uitgescholden of nageroepen om hun geaardheid.

6% is in de afgelopen twee jaar wel eens bedreigd en 4% is in die periode bespuugd.

41% van de LHBTI's gaf aan zijn of haar gedrag in het openbaar aan te passen om negatieve reacties te voorkomen.

29% van de Nederlanders vinden het 'aanstootgevend' om twee mannen te zien zoenen.

In de gouden eeuw groeide de Republiek (de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden) uit tot het centrum van de wereldhandel vooral met landbouwproducten. Maar wat ook interessant te weten is dat cannabis ook een groot belang in handel had.

Hoe gebruikte men cannabis: voor vezelproductie, als voeding voor

pluimvee, – als een van grondstoffen van zeep. Dat was ook heel bijzonder voor de scheepsbouw (touwen, zeilen werden van cannabis gemaakt).

Met de industrie ontwikkeling speelde cannabis geen belangrijke rol meer. Bovendien bood Rusland toen cannabis aan voor een betere prijs.

De Opiumwet is een Nederlandse wet uit 1928, die een eerdere Opiumwet uit 1919 verving en die sindsdien vele malen is gewijzigd. Bezit, handel, verkoop en productie van drugs is wel strafbaar volgens deze wet. Maar niet het gebruik van drugs. Sinds 1976 staan er ook twee lijsten van drugs in die wet, zogenoemde soft- en harddrugs. De verkoop van kleine hoeveelheden softdrugs wordt niet vervolgd. Coffeeshops mogen softdrugs verkopen mits ze aan de sommige voorwaarden voldoen.

Coffeeshops zijn een bijzonder fenomeen omdat ze zich aan bepaalde regels moeten houden. Deze regels zijn:

- geen affichering toepast (geen reclame);
- geen harddrugs verkoopt maar alleen softdrugs (de scheiding der markten);
- geen overlast veroorzaakt,

waaronder ook parkeeroverlast;

- geen jongeren toelaat: voor klanten geldt een minimumleeftijd van 18 jaar;
- geen grote hoeveelheden verkoopt of in voorraad heeft. Een coffeeshop mag maximaal vijf gram per dag per persoon verkopen. De coffeeshop mag maximaal 500 gram in voorraad hebben.

De coffeeshophouder mag marihuana wel verkopen maar niet inkopen, het zogenaamde achterdeurbeleid: de handel aan

klanten (aan de “voor deur”) wordt gedoogd, terwijl de inkoop (aan de “achterdeur”) nog steeds illegaal is.

Waar kun je coffeeshops tegenkomen behalve de Randstad? In de grote steden van Noord-Brabant, Zuid-Limburg, Twente, Zuidoost-Drenthe, Groningen en Zeeland.

Het coffeeshopbeleid verschilt per gemeente. De gemeenten kunnen kiezen voor de nuloptie. Bijvoorbeeld:

- Rotterdam wil in 2009 de helft van zijn coffeeshops sluiten omdat ze te dicht bij een school staan;
- Maastricht is van plan om alle coffeeshops te verplaatsen naar een Wietboulevard buiten

de stad;

- op 16 september 2009 waren de gemeenten Bergen op Zoom en Roosendaal coffeeshopvrij.

De voor- en nadelen van het drugsbeleid in Nederland

De voordelen zijn:

- Eigen Nederlandse soort cannabis – Nederwiet;
- Meer hulp, meer controle van verslaafde burgers;
- Minder niveau van de criminaliteit.

De nadelen zijn:

- Een toevluchtsoord voor harddrugs dealers;
- Nog meer verslaafden;
- Economisch voordeel.

Prostituee is een legaal beroep in Nederland.

- Wat mag jij?

Je mag in de prostitutie werken als je 18 jaar of ouder bent en je uit een EU-land komt of een verblijfsvergunning hebt.

- Wat mag je klant?

Klanten van prostituees zijn niet strafbaar zolang de prostituee tenminste 18 jaar oud is.

- Wat mag de exploitant?

Het exploiteren van werkplekken waar prostituees hun diensten

aanbieden (raam, seksclub, privéhuis, escortbureau) is niet verboden. De gemeente moet daar wel een vergunning voorgeven.

- Pooiers (een pooier is iemand die een anderaan zet of dwingt tot prostitutie) zijn verboden in Nederland.
- Straat

Als je op straat werkt, moet je een vergunning hebben van de gemeente. Je moet je ook aan bepaalde locaties houden. In Nederland is werk en op straat verboden, tenzij je dat doet op speciale tippelzones. Dit zijn gebieden waar de gemeente straatprostitutie toestaat. De zones zijn door de gemeente ingericht. Er zijn 4 tippelzones in Nederland: Groningen,

Arnhem, Nijmegen en Utrecht. Dat brengt rechten en plichten met zich mee.

Dit was een kort overzicht erover hoe het werkelijk gaat met homo's, drugs en prostitutie in Nederland. Er zijn verschillende meningen die ons de realiteit laten zien. En de realiteit is dat het antwoord niet duidelijk is. Hoe dan ook, wat we zeker weten is dat de regering alles probeert te controleren. In de Grondwet staat: 'Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan'.

Vertaalwedstrijd-2019

Jongerejaars	
Proza	
Toon Tellegen. Het voornemen van de muis	
1ste plaats	Alexandra Demyanchenko, 2de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
2de plaats	Sofia Kalinina, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
3de plaats	Alyona Novikova, 3de jaar studente, MGU (Moskou)
Poëzie	
Neeltje Maria Min. Mijn moeder is mijn naam vergeten	
1ste plaats	Alyona Novikova, 3de jaar studente, MGU (Moskou)
2de plaats	Ekaterina Genorova, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg) Nina Belova, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
3de plaats	Evgenia Ovchinnikova, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
Adriaan Morriën. Afscheid	
1ste plaats	Sofia Kalinina, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
2de plaats	Polina Putkova, 2de jaar studente, MGLU (Minsk)
3de plaats	Nina Belova, 1ste jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
Ouderejaars	
Proza	
Simon Carmiggelt. Twintig	
1ste plaats	Taisia Chernyakova, 5de jaar studente, MGU (Moskou)
Poëzie	
Annie Schmidt. Pardon!	
1ste plaats	Ekaterina Vekshina, 5de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)
Publicistiek	
Vicky Franken. Hoera, totale vrijheid!	
1ste plaats	Alimova Anastasia, 6de jaar studente, MGLU (Moskou)

NB: in die uitgave van Nieuwsbrief worden alleen maar beste vertalingen van jongerejaars studenten gepubliceerd. Vertalingen van ouderejaars studenten zullen worden gepubliceerd in de uitgave van Nieuwsbrief van november 2020.

Toon Tellegen. Het voornemen van de muis

Перевела Александра Демьянченко, СПбГУ

Дорогая сова,

Что же мне делать?

Я хочу произнести речь, но не знаю, о чем говорить.

Я целый день себе твержу: «Не глупи, мышонок, не говори речь. Пицать-то вот ты умеешь, так и пици дальше».

И все-таки мне хочется произнести речь, сказать что-

нибудь важное. Я уверен, что все считают меня глупым.

«Уже слышал?» «Что?» «Мышонок собирается с речью выступить». «Как же глупо...» «Да, так и есть! Глупо, глупо, глупо!» «По мне так он сказать-то ничего и не может». «Уж точно ничего путного». «Знаешь, что я думаю?» «Ну». «Он хочет выставить себя посмешищем». «Похоже на то». «Он ведь и так уже серая мышь. Наверняка, он думает, что этого недостаточно».

А ведь они правы, сова! В этом все дело. Я хочу быть смешным. Смешной серой мышью. Поэтому, конечно же, я и хочу произнести речь. Все уже давно это поняли. Но все-таки я не хочу быть посмешищем. Вызвать восхищение – вот чего я хочу. Поэтому для меня так важна эта речь.

Думаешь, я безнадежен?

Может, ты знаешь кого-нибудь, кто также безнадежен, как я?

Я вот нет!

Что же мне делать?

Мышонок

Прочитав письмо мышонка, сова положила его на стопку таких же «Что же делать?» писем, которые на протяжении многих лет ей отправляли почти все звери. Слон, который постоянно падал с деревьев. Медведь, у которого не получалось перестать кушать торты. Ежик, которому все время было одиноко. Жаба, которая всякий раз выходила из себя и снова бесновалась.

Сова решила, что однажды, если ей еще кто-нибудь напишет, она ответит сразу на все письма. Она уже знала, что сказать:

Дорогие звери,

Спасибо вам за ваши письма,

Вы спрашиваете меня, что же вам делать.

Так вот — я не знаю.

Сова

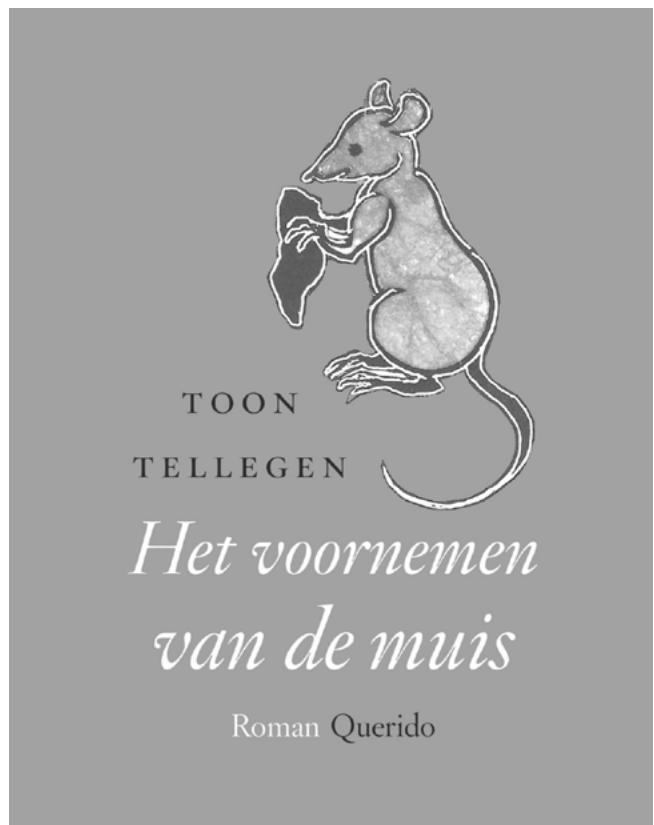
Мышонок обожал речи.

Он обожал еще и дни рождения, и летние вечера, и неожиданные события, и окольные пути, и подлески, но в особенности речи. Если кто-нибудь вставал, взбирался куда-нибудь, просил

тишины, прочищал горло и начинал говорить, тогда мышонок прислушивался и чувствовал, как быстро у него в груди начинает колотиться сердце.

Он часто разговаривал сам с собой, в основном зимой, в темноте, когда снаружи была буря, дождь или снег. В такие моменты он лежал, укрывшись с головой под одеялом, и представлял, как взбирается на свой стол и говорит то, что только на ум приходит.

Он, как говорится, наострив ушки, слушал самого себя и говорил до тех самых пор, пока у него не начинало першить в горле. Тогда мышонок благодарил себя за возможность присутствовать на

таким невероятном вечере.

После этого он представлял, как садится за стол, склоняет голову набок, делает глоток воды и отмахивается от комплиментов. «Ах, ну что вы... это все пустое, я ничего такого и не сказал».

Но нет, в ответ на это он качал головой и говорил: «Нет, нет, мышонок, это было очень возвышенно, глубокомысленно и смело. Ты все скромничаешь, мышонок. Зачем? Тебе от этого никакого толку...»

«Ах, я даже не знаю. Ты ведь видишь, я такой серый и невзрачный...»

«Как по мне, так ты не серый»

Мышонок опускал взгляд.

«Как по мне, так ты очень даже поразительный».

В темноте, под одеялом каждая его речь становилась еще возвышеннее, глубокомысленнее и смелее.

«А ведь каждый раз у меня получается все лучше и лучше», — подметил он. Муравей как-то раз сказал ему, что так и нужно — превосходить самого себя, искать свое место под солнцем. Но мышонок не знал, как ему это сделать.

Потом он обычно засыпал.

Проснувшись следующим утром, он хотел записать то, что говорил самому себе под одеялом прошлым вечером. Но у него никогда не получалось что-либо вспомнить.

Он оставался серой мышью, которой был всегда и которой возможно навсегда останется.

И все же он мечтал: «Когда-нибудь, хоть один раз я выступлю перед зверьми с речью, и они все будут ее слушать, а потом скажут: «Как это было здорово, мышонок...»

Neeltje Maria Min. Mijn moeder is mijn naam vergeten

*Перевела Алена Новикова,
МГУ*

*не помнит мама мое имя
ребенку тоже невдомёк
и в чем таится моя сила?*

*дай имя, так я оживу
пусть будет цепью это имя
дай имя, обратись, живу
дай только истинное имя*

*для тех, кого я так люблю,
я имя это обрету*

Adriaan Morriën. Afscheid

Береги себя, ладно?

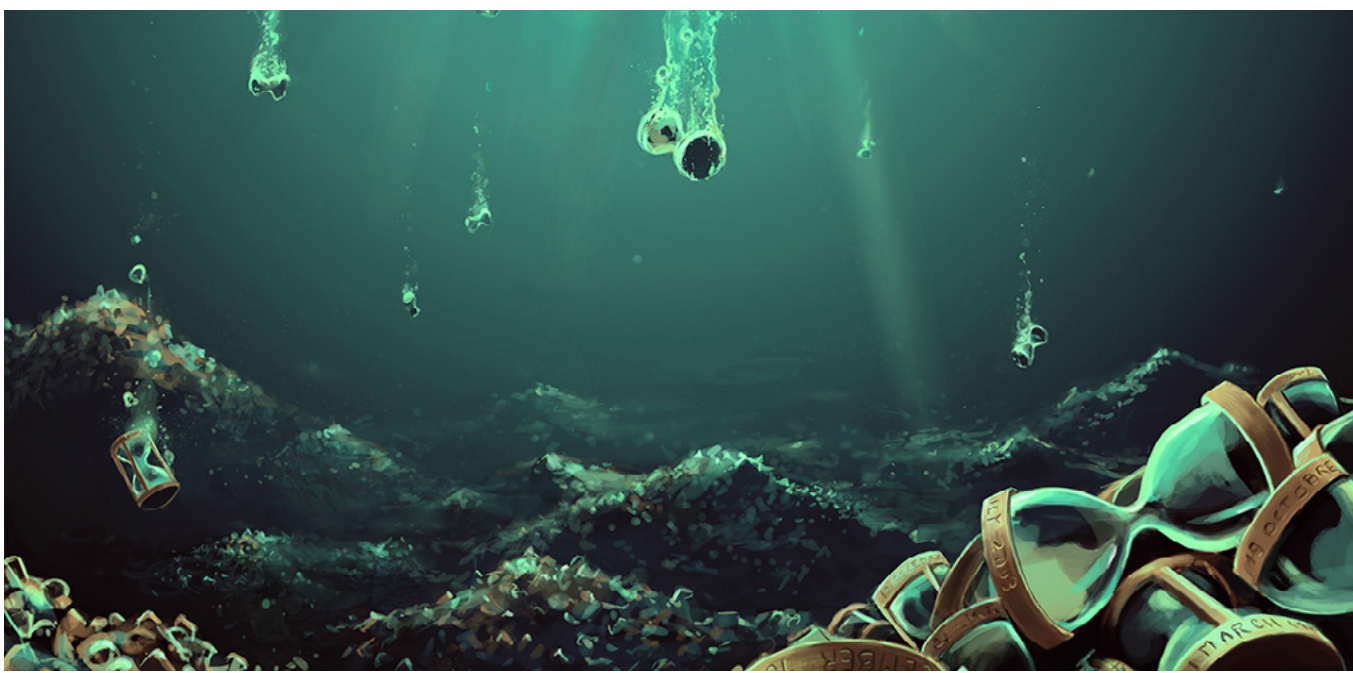
*Я знаю, что ты всего лишь
идешь в магазин
Здесь за углом,
И что для дальнего
путешествия ты не одет.*

*Твой поцелуй воздушен,
Твой взор безмятежен,
Твои руки и стопы
расслаблены.*

*Но за этим углом
Континент,
За этим моментом
Океан времени.*

*Перевела Софья Калинина,
СПбГУ*

Береги себя, ладно?

Essaywedstrijd-2019. Emigreren: een oplossing?

1ste plaats	<i>Maria Tunik, 2de jaar studente, MGIMO (Moskou) Salome Kirkitadze, 3de jaar studente (Ilii Staatsuniversiteit, Georgië)</i>
-------------	---

Maria Tunik, MGIMO

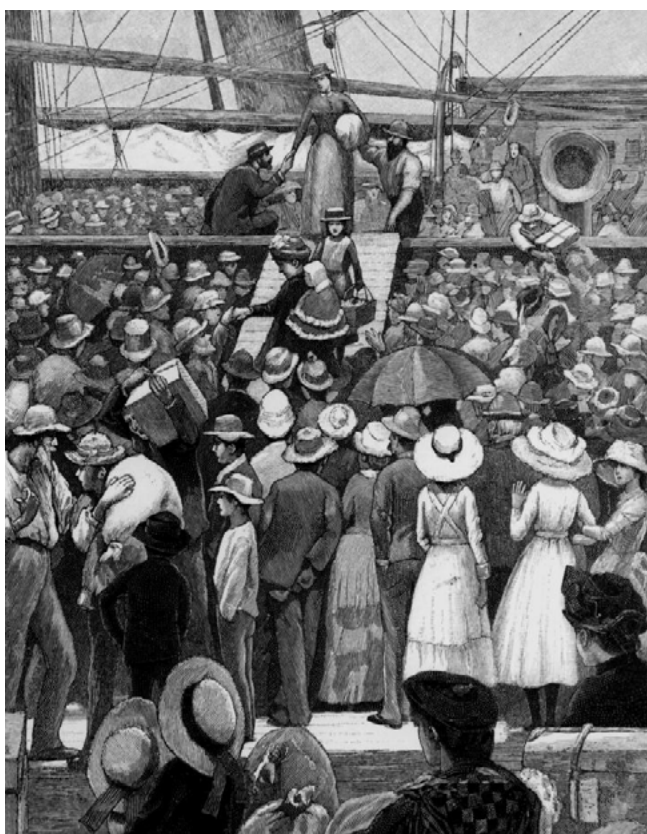
Emigratie is nu een onderwerp van groot belang – duizenden mensen veranderen hun woonplaats, verlaten hun landen van herkomst en verhuizen naar nieuwe staten. Nu kunnen wij zien hoe veel mensen naar Europa en Amerika immigreren om verschillende redenen. Natuurlijk kunnen de redenen economisch, sociaal of misschien persoonlijk zijn, maar vaak is dat een politieke situatie die onherroepelijk lotten van

veel mensen verandert. Oorlogen, revoluties, rellen kunnen het leven van de bevolking bedreigen, dus kiezen veel mensen hun land te verlaten om zich in veiligheid te voelen omdat ieder man en iedere vrouw een recht hebben om in een vredig land te leven. Eerlijk gezegd is de situatie in de wereld nu vrij onstabiel – er worden oorlogen gevoerd, er wordt elke dag iemands bloed vergoten. Dus zal emigratie waarschijnlijk doorgaan.

Maar daarmee zijn er zeker problemen verbonden. De mensen die naar een nieuw land hebben

verhuisd, blijven natuurlijk nog een tijdje vreemden in de buitenlandse maatschappij. Emigranten hebben hun eigene cultuur die uit zulke elementen als hun taal, religie, tradities enzovoort bestaat. Als het soms te moeilijk is om zich aan een nieuwe cultuur aan te passen, vormen migranten hun eigene kleine gemeenschappen binnen de maatschappij van het land. In dat opzicht is het van groot belang om deze nieuwe leden van de samenleving te helpen integreren; anders is er een hoge kans dat deze mensen een apart deel van de maatschappij zullen blijven. Dus kan de intergratie een werkelijke oplossing voor gevolgen van emigratie zijn.

Salome Kirkitadze, Ilii Staatsuniversiteit

Emigratie is een van de belangrijkste problemen in de moderne wereld. Mensen verlaten hun landen om verschillende redenen en gaan naar andere landen. Deze redenen kunnen moeilijke economische omstandigheden, onderwijs enzovoort zijn.

De grootste reden voor emigratie is de moeilijke economische situatie van mensen. Ze gaan naar andere landen om een baan te vinden en hun gezin te helpen. De meeste van deze gevallen komen voor in

ontwikkelingslanden. Het ergste onderwerp in dit geval is de emigratie van vrouwen. Veel vrouwen verlaten hun gezin en kinderen en gaan naar het buitenland om werk te vinden. Hun kinderen groeien op zonder een moeder, wat in de meeste gevallen een slecht effect heeft op het leven van kinderen.

Een andere factor die bijdraagt aan emigratie is onderwijs. Onderwijs is een grote uitdaging om naar een ander land te verhuizen vanwege een gratis of grotendeels gratis opleiding. Er zijn minstens zes verschillende landen in Europa die hiervoor populair zijn geworden; ze

zijn Duitsland, Finland, Frankrijk, Zweden, Noorwegen en Slovenië. In sommige gevallen, mensen die voor studeren gaan, vinden werk in een gastland en blijven ze daar voor altijd.

Ik denk dat emigratie in veel gevallen geen oplossing is. Als mensen zich niet in een zeer moeilijke situatie bevinden, moeten ze bij hun familie in hun eigen land blijven, omdat elke persoon een staat scheidt en iedereen verplicht is om bij te dragen aan de ontwikkeling van de staat. Als alle mensen naar een ander land gaan om een fortuin te vinden, zal hun land nooit een betere plek worden om te leven.

Moppen

Meneer Kuier belt de dokter en zegt: 'Met meneer Kuier.' 'Wat?' vraagt de dokter. 'Met meneer Kuier!' 'Wat? Met meneer Kuier?' 'Ja, de k van de koe en de rest hangt eronder.'

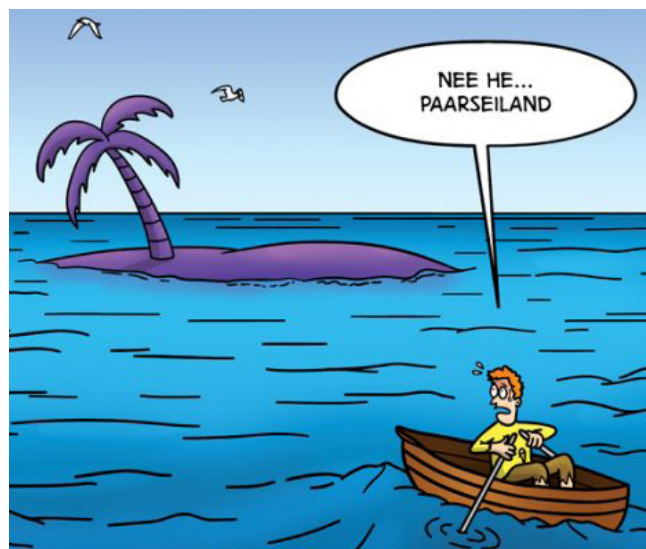
Er zitten twee parkieten in een kooi. Zegt de ene parkiet tegen de andere: 'Zielig hé, al die mensen achter de tralies!'

Jantjes vader is bijna jarig. 'Mam,' zegt hij, 'ik heb zo veel cadeautjes voor papa gekocht dat hij ze niet eens allemaal tegelijk kan dragen!' 'Oh, wat heb je dan gekocht?' vraagt zijn moeder. Antwoordt Jantje: 'Twee stropdassen!'

Lotte: 'Ik wou dat ik in de middeleeuwen leefde.' Maartje: 'Waarom?' Lotte: 'Dan hoefde ik op school niet zoveel geschiedenis te leren!'

Henkie komt de winkel binnen en vraagt: 'Wat kosten die kauwgomballen, meneer?' Winkelier: 'Zes ballen voor vijf cent.' Henkie: 'Oh, dat is dan vijf ballen voor vier cent, vier ballen voor drie cent, drie ballen voor twee cent, twee ballen voor één cent en één bal voor niks!' En hij pakt een kauwgombal en loopt de winkel uit.

De gevangenisdirecteur roept al zijn gevangenen bij elkaar en zegt tegen ze: 'Ik ben bestolen! Als ik er achterkom wie dat heeft gedaan, staat hij op straat!'

Bron: evertkwok.nl

Наш адрес:

Москва 11954, проспект

Вернадского, дом 76, Nieuwsbrief;

E-mail: info@doenned.org

Редколлегия:

Л.Е. Шишулина — главный редактор

П.В. Осколков

Б.Т. Лооманн

Оформление и дизайн

А.Д. Савельев

Ons adres:

76 prospect Vernadskogo,

115454 Moskou;

E-mail: info@doenned.org

Redactie:

Larisa Shishulina — hoofdredacteur

Petr Oskolkov

Bastiaan Th. Lohmann

Art direction en lay-out

Andrey Savelev

Frontcover: Vesting Bourtange, Groningen

